

گفت‌وگو میان افغانها و تاجکستانی ها

Author: IWPR

طرفین می گویند که آنها در ساختن واقعیت های جدید پس از منازعه می توانند یک دیگر را یاری رسانند.

مناظره آی دلیو پی آر فرصت نادری را برای متخصصان افغان و تاجک مهیا ساخت تا تجارب زندگی شان در جوامع گرفتار جنگ را باهم شریک سازند.

افغانستان بیش از سه دهه گرفتار منازعات پیهم بوده و اکنون درگیر چالش گفتگوهای صلح با طالبان می باشد.

تاجکستان در همسایگی افغانستان نیز پنج سال جنگ داخلی را پشت سر گذرانده است که در سال 1997 با قرارداد صلح به پایان رسید و در نتیجه شورشیان اسلامی تفنگ به زمین گذاشته در پست های دولتی سهم گرفتند.

اشتراک کنندگان مناظره 7 اپریل شامل فعالان حقوق بشر و استادان پوهنتون بودند. آنان که از طریق اسکایپ در این مناظره اشتراک کرده بودند بسیار علاقه داشتند تا از تجارب یکدیگر در زمینه بازسازی جامعه پس از جنگ بیاموزند.

عبدالملک قدیروف رئیس دفتر آی دلیو پی آر در تاجکستان گفت: "تاجکستان و افغانستان از مشترکات زیادی چون زبان و فرهنگ برخوردارند، از اینرو ما به آسانی می توانیم باهم تبادل نظر کنیم."

او افزود: "موضوعات زیادی برای بحث وجود دارند که برای هر دو طرف بسیار مهم اند، از جمله ایجاد جامعه مدنی، تقویت رسانه های مستقل و حمایت از آزادی فکر، مبارزه با رادیکالیسم خشونت بار، مبارزه با قاچاق مواد مخدر، تجارت و کارهای دیگر."

این مناظره بخشی از برنامه آی دلیو پی آر، تحت نام مصالحه افغانستان: ترویج صلح و ایجاد اعتماد از طریق دخیل ساختن جامعه مدنی بود. برنامه مذکور برای حمایت از تلاش های صلح طراحی شده است و با اجرای بحث های باز و آرایه فرصت به جوانان در تعیین سرنوشت شان تلاش صورت می گیرد تا صلح در جامعه ترویج گردد. این برنامه از سوی بیروی سیاسی، حقوق بشر و کار وزارت خارجه ایالات متحده حمایت می گردد.

نور رحمان رحمانی رئیس دفتر آی دلیو پی آر در افغانستان گفت: "اینگونه مناظره ها به فعالان مدنی و سیاسی اجازه می دهد تا نظرات شان را شریک سازند و از تجارب یکدیگر در رفع مشکلات موجود در جامعه شان استفاده نمایند."

" برای همکاران افغان ما که بخاطر تامین صلح در کشور تلاش می نمایند، این فرصت خوبی بود تا از همتایان تاجیک شان بیاموزند که چگونه آنان در دهه 1990 و پس از آن با جنگ های داخلی تاجکستان برخورد کردند. همکاران خبرنگار ما از همتایان تاجیک شان پرسیدند که چگونه در آن سالها کار خبرنگاری شان را به درستی انجام می داده اند."

" صلح تنها به مفهوم نبود جنگ نیست بلکه احترام به حقوق بشر، حقوق زنان، آزادی بیان و امثال آن نیز می باشد. اینها همه جنبه هایی از صلح اند که می توان با برگزاری چنین نشست ها تقویت شان کرد."

آی دلیو پی آر بتاريخ 3 سپتامبر 2015 مناظره مشابهی را میان خبرنگاران و فعالان جامعه مدنی افغان و فلیپین نیز از طریق اسکایپ برگزار کرده بود.

(به این گزارش مراجعه کنید: فعالان جامعه مدنی افغانستان و فلیپین فرصت تبادل نظر یافتند.)

اشتراک کنندگان تاجک اظهار داشتند که نزدیک به 20 سال پس از جنگ داخلی هنوز آثار و عواقب جنگ در زندگی شان باقی است.

قاضی سید محمد سامع رئیس دفتر ساحوی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در بلخ تاکید کرد که بعد از ختم جنگ سرمایه گذاری برای ایجاد جوامع فعال و پویا لازمی می باشد.

او افزود: " محیط صلح آمیز جایست که در آن مردم از فرصت های مساوی، حقوق و رفاه اجتماعی برخوردار باشند."

سخنرانان دیگر از تفاوت های اساسی تجارب شان از منازعه و جنگ صحبت نمودند.

نور علی دولت، تاریخ نگار تاجیک گفت: "جنگ و صلح تاجکستان را نمی توان با تهدیدات امنیتی که افغانستان مواجه است، مقایسه کرد." او گفت که در جنگ های 1992-1997 تاجکستان تعداد بسیار محدود عوامل خارجی دخیل بودند. اما در افغانستان ده ها کشور درگیر منازعه جاری شده اند.

سیف الله سفراوف معاون رییس مرکز مطالعات استراتژیک که تحت ریاست رییس جمهور تاجکستان کار می کند، نیز گفت که نیروهای خارجی نقش عمده در جنگ افغانستان دارند.

اما او گفت که شهروندان افغان باید مسوولیت جنگ جاری در کشورشان را بعهده بگیرند.

پروفیسور ابراهیم عثمانوف رئیس موسسه (گفت‌وگو مدنی ها) و مشاور اسبق رییس جمهور در زمان تهاجم شوروی بر افغانستان بعنوان مشاور در پوهنتون کابل کار کرده بود.

او گفت که همکاری های سیاسی و اقتصادی میان دو همسایه می تواند به صلح افغانستان یاری رساند، مشروط به آنکه نخست اقدامات داخلی اساسی توسط کابل انجام گیرد.

او گفت: "تاجکستان تنها زمانی می تواند به افغانها یاری رساند که در داخل افغانستان صلح برقرار باشد."

نور آقا شریفی مسوول دفتر نی، اداره حمایت از رسانه های آزاد در بلخ در مورد پوشش رسانه ای منازعات دهه 1990 تاجکستان خواهان توضیح شد.

مردان محمد، خبرنگار آزاد که در جریان جنگ با بی بی سی فارسی کار می کرده است، از مشکلات گزارشدهی در شرایط جنگی سخن گفت.

محمد گفت: "در جریان جنگ هفتاد نفر خبرنگار تاجکستانی کشته شدند."

عبدالقیوم بابک خبرنگار در مزار شریف در مورد بدتر شدن اوضاع در شمال افغانستان و اثرات آن بر کشور تاجکستان سوال کرد.

آقای دولت گفت حکومت تاجکستان در مورد بی ثباتی حاکم بر مناطق مرزی میان ولایت فندز افغانستان و کشور تاجکستان نگران است.

او گفت که حکومت تاجکستان برای رفع نگرانی های مذکور نیروهای بیشتری را در منطقه مستقر کرده است.

آقای قدیروف رئیس دفتر آی دلیو پی آر در تاجکستان گفت: "با آنکه کنفرانس ما انترنیتی بود، اما از اینکه فرصت گفتگوی مستقیم با دوستان ما در آن سوی دریای آمو میسر شد، بسیار خرسندم. البته بهتر است این گونه کنفرانس ها بصورت حضوری و با دفعات بیشتر برگزار شود."

"عرصه های دیگری هست که تاجکستان موفقیت های بیشتر داشته است از جمله حقوق زنان، تعلیم و تربیه، مراقبت های صحتی و غیره. از اینرو ما می توانیم موفقیت های خود را با دوستان افغان خود شریک سازیم."

"با اینحال، چیزهایی هستند که ما از دوستان افغان خود می توانیم بیاموزیم. مدارای مذهبی، آزادی بیان، احترام به ملکیت های شخصی و تجارت عرصه هایی اند که تاجکستان نیازمند کار بیشتر در آنها می باشد. و آی دلیو پی آر می تواند رهبری این روند را به عهده گیرد و میان ملت های همسایه پلی شود تا هر دو ملت باهم به سوی پیشرفت و رفاه گام بگذارند."

Location: [Tajikistan](#)

[افغانستان](#)

Topic: [Civil society](#)

Focus: [Project Highlight](#)

Source URL: <https://iwpr.net/da/global-voices/%D8%A7%D9%86-%D8%AD%DB%8C%D8%A7%D8%AA%DB%8C-%D9%85%DB%8C%D8%A7%D9%86-%D8%A7%D9%81%D8%BA%D8%A7%D9%86%D9%87%D8%A7-%D9%88-%D8%AA%D8%A7%D8%AC%DA%A9%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D9%87%D8%A7>